

Forord

Dette er en bog om sprog; tanker om, hvordan vi bruger det, når vi henvender os til hinanden, og hvad der er virkningen af de ord, vi vælger. For otte år siden da George W. Bush kaldte lederne af tre nationer for Ondskabens Akse, frygtede jeg, at verden ikke ville forandre sig, for jeg tror ikke, at mennesker forandrer sig, når man kalder dem navne.

Første gang jeg hørte en tale af præsident Barack Obama, var jeg lamslået! Han var bemærkelsesværdig, takeful og enestående: Han vidste, hvad han talte om, og troede, at han kunne få folk til at tro på de forandringer, han søgte.

Jeg modtog en kvinde i min konsultation, hun sagde, at hun var bange for at fortælle mig, hvad der ville ske med hende, hvis hun fortalte mig om volden i sit ægteskab. „Min mand ville skubbe mig ned på sporene i undergrundsbanen, hvis jeg fortalte dig om de bank, han har givet mig.“ De havde begge valgt at mødes med mig alene den første gang. Jeg sagde til hende: „Jeg tror, du må have giftet dig med denne mand af meget gode grunde. Må jeg høre nogle af dem?“ Hun så på mig en stund og sagde: „Jo, jeg har gode grunde. Han arbejder meget hårdt. Han er vidunderlig over for sine børn, og han har det forfærdeligt, når han slår mig så hårdt, at jeg har mærker i ansigtet en hel måned efter.“ Da hendes bemærkninger gjorde stort indtryk på mig, spurgte jeg hende, om hun for nylig havde fortalt ham, hvad hun beundrede ved ham. Hun sagde, at det havde hun ikke.

Kvinden gik ind i værelset ved siden af, og nu var det mandens tur til at tale med mig. Han sagde: „Jeg har været tavs, for jeg ved, hvad der kommer – al hendes vrede og beskyldningerne imod mig ... Jeg kan ikke gøre noget rigtigt.“ Jeg svarede: „Jeg er meget glad for, at du

er kommet her i aften, det var modigt af dig at komme, fordi du vidste noget af det, din kone måske ville sige om dig. Jeg er meget glad for, at du får en chance for at fortælle mig, hvordan du gerne vil, tingene skal være, så jeg kan se, om du føler, at jeg kan hjælpe dig.“ Og jeg tilføjede: „Vil det overraske dig, hvis jeg fortæller dig, at hun også sagde nogle meget gode ting om dig?“

Det meste af konsultationen gik med at tale om fremtiden og dvælede ikke ved detaljer om volden. Jeg ville have dem til at føle, at jeg, ligesom dem, var interesseret i en bedre fremtid for dem og deres børn. Det er det, sproget kan gøre for os. De gik begge derfra formildede med hinanden i hånden, og jeg holdt op med at bekymre mig om undergrundsbanen.